

Πολιτικές δηλώσεις σεισμικού χαρακτήρα

Εγραφα στη φιλόξενη «Εφημερίδα των Συντακτών» (13-14/09/2014), υπό τον τίτλο «Πολιτική ανατροπή μέσω της μη εκλογής Προέδρου», μεταξύ άλλων και τα εξής: «Αποκατάσταση της μη λειτουργούσας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, οι θεσμοί, οι διαδικασίες και τα όργανα της οποίας έχουν καταστεί κυριολεκτικώς επιφανόμενα. Η χώρα κυβερνάται πλήρως από την ομάδα των μεγαλοϊδιοκτητών των ΜΜΕ και των συνεταιρών τους σε οικονομικό και επιχειρηματικό επίπεδο».

Του
**Κώστα
Ζώρα***

Επιφανόμενη λειτουργία του πολιτικού συστήματος σημαίνει ότι τείνουν να ακυρωθούν στην πολιτική πράξη οι θεμελιώδεις αρχές του. Δηλαδή:

● Η λαϊκή κυριαρχία αντικαθίσταται από την κυριαρχία της οικονομικής ολιγαρχίας. Βαθύτατη νόθευση της δημοκρατικής αρχής συντελείται όταν η ισχύς του πλούτου των ολίγων καθίσταται πρωτογενής πηγή νομιμοποίησης κάθε πολιτικής εξουσίας.

● Στην κοινοβουλευτική αρχή η εμπιστοσύνη της Βουλής προς την κυβέρνηση αντικαθίσταται από την εμπιστοσύνη της ολιγαρχίας προς την κυβέρνηση.

● Κυριολεκτικώς αναιρείται η αρχή της ισοδυναμίας μεταξύ των πολιτικών κομμάτων -αρχή του πολυκομματισμού- όταν ο πλούτος των ολίγων διοικείται στα γνωστά κόμματα.

● Το κράτος δικαίου ανατρέπεται, αφού η νομιμότητα της δημόσιας δράσης αντικαθίσταται από την εύνοια των ολίγων προς αυτήν και το κοινωνικό κράτος ανασκευάζεται αφού η «νόμιμη» φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή της ολιγαρχικότητας στερεί από αυτό σημαντικούς πόρους.

Προσφάτως, πολιτικές δηλώσεις, σεισμό προκαλέσασες, ήρθαν να επισημάνουν ευστόχως εκφάνσεις της ως ανωτέρω παρατηρούμενης εξουθενωτικής στρέβλωσης της πολιτικής δημοκρατίας:

● Ο πρόεδρος Νίκος Κωνσταντόπουλος έκανε λόγο για «κραυγαλέα απόδειξη της εξάρτησης της κυβερνητικής πολιτικής από τα γνωστά εξωθεσμικά κέντρα, που από το 1996 έχω δημόσια καταδείξει» («Εφημερίδα των Συντακτών», 16/10/2014).

● Ο Γιάννης Δραγασάκης (αντιπρόεδρος της Βουλής και κορυφαίο στέλεχος του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης) επισήμανε την καταλυτική επιρροή της ολιγαρχίας στη νομοθετική κοινοβουλευτική διαδικασία.

● Ο Πάνος Σκουρλέτης (εκπρόσωπος Τύπου και κορυφαίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ) παρέπεμψε σε δημοσίευμα κυριακάτικης εφημερίδας («Kontra news», 14/09/2014), κατά το οποίο σε μυθώδη γάμο, με παρόντες «επιφανείς» του εφοπλιστικού και επιχειρηματικού συμπλέγματος, «συζητήθηκαν» «αθέμιτα» μέσα επιρροής βουλευτών, προκειμένου να συγκεντρωθεί ο «μαγικός» αριθμός των 180

για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και έτσι να ανακοπεί η εκλογική επέλαση του ΣΥΡΙΖΑ και των συμμάχων του.

● Αλλά και ο βετεράνος του πολιτικού και κοινοβουλευτικού βίου Απόστολος Κακλαμάνης κατήγγειλε ότι κάποιοι πολύ ισχυροί υπέδειξαν ή επέβαλαν τον υπουργό Οικονομικών.

Ο αείμνηστος Παναγιώτης Κανελλόπουλος, συντηρητικός πολιτικός και ανένδοτος αντίπαλος της δικτατορίας του 1967, γράφει στο βιβλίο του «Ιστορικά δοκίμια, Α' πώς εφθάσαμε στην 21η Απριλίου 1967, Β' 1940-1944 εθνική αντίσταση», Αθήνα 1975, σελ. 82: «Αλλά πώς επετεύχθη ο αριθμός των 152 βουλευτών; [για την κοινοβουλευτική στήριξη της τρίτης κυβέρνησης των αποστατών του 1965, της κυβέρνησης δηλαδή Στέφανου Στεφανόπουλου]. Το χειρότερο -πολύ κακό μάθημα προς την νέαν ελληνική γενεάν, που η διαπαιδαγώγησίς της γίνεται κυρίως με το παράδειγμα της ηγετίδος τάξεως- είναι, ότι η απόσπασις των αναγκαίων βουλευτών από τον κ. Παπανδρέου, διά να φθάση η πλειοψηφία εις τον αριθμόν 152, έγινε με εξαγοράν συνειδήσεων, [...] ακόμη και με άλλα απαράδεκτα μέσα, που τα επληροφόρηθην εξωδίκως αργότερα. Εάν ε γνώριζα, ότι είχαν χρησιμοποιηθή και τοιαύτα μέσα, που προτιμώ να μην τα ονομάσω, θα έφευγα από την αίθουσαν της Βουλής και ως εψήφίζε όποιος ήθελε...».

Ο αρχηγός της δεξιάς ΕΡΕ τότε (1965) και μετέπειτα πρωθυπουργός δικαιώνει με καθυστέρηση δέκα ετών και αφού μεσολάβησε η επαετής χούντα την εντός της αίθουσας της Βουλής αποδοκιμαστική κραυγή «πόσα;», «πόσα;», όταν βουλευτές έδιναν ψήφο εμπιστοσύνης στις κυβερνήσεις των αποστατών.

Αραγε κατά τα γεγονότα αυτά (1965) ή κατά την ύστερη ιστορική καταγραφή τους (1975) διετάχθη προκαταρκτική εξέταση από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου;

Την απάντηση δίδει και πάλι στο ίδιο βιβλίο ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος (σελ. 82, 83). «[...]εδόθη εις τον Λαόν μας και ιδίως εις την κατά φυσικόν λόγον ταλαντευομένη και δύσπιστον απέναντι όλων μας νεολαία το φοβερόν παράδειγμα της εξαγοράς βουλευτών με τον υπουργικόν θώκον ή και με άλλα ακατονόμαστα μέσα [...]». «Τα έθνη και τα καθεστώτα σώζουν από την παρακμήν παραδείγματα ανωτερότητας, ανιδιοτελείας, αυστηρότητας ήθους, λιτότητας βίου, προθυμίας εις θυσίαν υλικών αγαθών ή και της ζωής».

Ασφαλώς όχι υψηλές οικονομικές πρωτοβουλίες και ενέργειες.

Η σύμπτυξη ολιγαρχίας - πολιτικής - πολιτικού συστήματος έχει βαθιές ρίζες στο ιστορικό παρελθόν και ισχυρή παρουσία στο σύγχρονο παρόν.

* Καθηγητής Πολιτικής Κοινωνιολογίας, πρώην αναπρύτανης του Πανεπιστημίου Αιγαίου